

N:o 173.

Af herr C. J. Petersson i Eksebo, om stadgande af skyldighet för stadskommun att å bolag öfverlåta bränvinshandel.

Sedan genom kongl. förordningen af den 29 maj 1885, angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, städernas andel af den genom sprithandeln uppkomna vinst blifvit i någon mån minskad, har man inom en del mindre städer och andra samhällen, hvilka ega utskänknings- och minuteringsrätt, börjat på vissa omvägar kringgå lagen för att undgå skyldigheten att afstå den på denna handel gjorda vinst.

Flera sätt att gå tillväga torde gifvas, men det mest vanliga lär dock vara, att de ledande männen inom samhället öfverenskomma att ej öfverlåta spritvaruhandeln till något bolag utan i stället försälja rättigheten till någon enskild person, med hvilken man på förhand uppgör en hemlig öfverenskommelse, att han skall till staden afstå antingen hela vinsten eller ock ett visst bestämdt belopp af densamma.

På detta sätt skaffas visserligen samhället en god vinst, men lands- ting och hushållningssällskap, hvilka rätteligen skulle haft sina andelar deraf, blifva på så sätt beröfvade en påräknad, mången gång ganska behöflig inkomst.

Lagstiftningen på detta område visar tydligt att statsmagternas mening ingalunda varit att spritvaruhandeln inom städerna skulle ordnas endast med hänsyn till den största förtjenst på densamma utan i stället så, att den blef för dessa samhällen så litet skadlig som möjligt. Derför synes mig nödigt att genom lagstadganden söka förekomma dylikt oskick, hvilket ej i något afseende lär förtjena att få fortfara.

På grund af det nu i korthet anförda vågar jag föreslå,

att Riksdagen behagade besluta sådan förändring i kongl. förordningen af den 29 maj 1885, angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, att alla samhällen, hvilka vilja förvärfva utskänknings- och minuteringsrätt af spritvaror, bestämdt åläggas att öfverlåta denna handel till bolag.

Då jag ej tilltrött mig kunna formulera de nödiga lagförändringarna, anhålles att bevillningsutskottet, dit motionen torde remitteras, behagade i antydt syfte utarbета desamma.

Stockholm den 27 januari 1890.

C. J. Petersson.

Från Kalmar län.
